

اثر میان مدت تناوب های زراعی بر عملکرد دانه ذرت (*Zea mays* L.) و گندم
(*Triticum aestivum* L.) و ویژگی های خاک
Midterm effect of maize (*Zea mays* L.)-wheat (*Triticum aestivum* L.) rotations on
grain yield and soil properties

هادی پیرسته انوشه^۱، محسن عدالت^۲ و فرهاد دهقانی^۳

چکیده

پیراسته انوشه، م. عدالت و ف. دهقانی. ۱۳۹۵. اثر میان مدت تناوب های زراعی بر عملکرد دانه ذرت (*Zea mays* L.) و گندم (*Triticum aestivum* L.) و ویژگی های خاک. مجله علوم زراعی ایران. ۱۸ (۲): ۱۶۰-۱۴۷.

اثر میان مدت تناوب زراعی بر عملکرد دانه گندم رقم شیراز و ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ و ویژگی های خاک در زمینی به مساحت ۲۰۰ هکتار در دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز در یک آزمایش پنج ساله (۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل هشت نوع تناوب زراعی (۱- آیش کامل (تکاشت)، ۲- کشت مداوم ذرت-گندم، ۳- تناوب گندم با یونجه، ۴- تناوب ذرت با یونجه، ۵، ۶، ۷ و ۸- آیش در یک، دو، سه و چهار فصل از ده فصل رشد) بودند. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد دانه گندم (۷۷۰۶ کیلوگرم در هکتار) و علوفه تر ذرت (۸۲۱۴۰ کیلوگرم در هکتار) هنگامی به دست آمد که یونجه در تناوب حضور داشت. آیش نیز تاثیر مثبتی بر عملکرد هر دو گیاه داشت که برای گندم تا چهار و برای ذرت تا دو فصل آیش، اثر مثبت مشاهده شد. کشت مداوم ذرت-گندم به دلیل سطح بالاتر شوری خاک و محتوای کمتر نیتروژن، فسفر، روی، آهن، مس و منگنز، نسبت به تناوب با یونجه یا نظام های بیشتر از دو فصل آیش، باعث کاهش معنی دار عملکرد گندم و ذرت در طول آزمایش شد. تناوب های گندم و ذرت با یونجه با بهبود محتوای نیتروژن، فسفر، آهن و منگنز خاک، با افزایش عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت همراه بود. محتوای عناصر کم مصرف خاک در نظام های همراه با آیش بالاتر بود و همین عامل می تواند دلیل افزایش و یا ثبات عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در این تیمارها باشد. نتایج این آزمایش نشان داد که تناوب با یونجه یا آیش دو تا سه فصل برای ذرت و چهار فصل برای گندم، با بهبود حاصلخیزی خاک، بیشترین عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت را تولید کرد.

واژه های کلیدی: تناوب زراعی، شوری خاک، علوفه، عناصر کم مصرف و یونجه.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۵/۱۸

۱- استادیار مرکز ملی تحقیقات شوری کشور. عضو انجمن علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (مکاتبه کننده) (پست الکترونیک: h.pirasteh.a@gmail.com)

۲- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

۳- استادیار مرکز ملی تحقیقات شوری کشور

مقدمه

کشت مداوم گیاهان زراعی به دلیل ایجاد شرایط نامساعد در ویژگی‌های بیولوژیک و فیزیکی خاک، با کاهش محتوای مواد مغذی و بهم خوردن ساختار خاک، دستیابی به عملکرد مناسب را با مشکل مواجه می‌کند. کاشت پی‌درپی یک گیاه زراعی منجر به کاهش حاصلخیزی خاک، بهم خوردن تعادل عناصر غذایی، ترشح ترکیبات مختلف و آنتی بیوتیک‌های مسموم کننده از ریشه گیاهان، شیوع آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز و در نتیجه کاهش عملکرد گیاه زراعی می‌شود (Najafinezhad et al., 2009). اثر تناوب گیاهان زراعی بر پویایی عناصر معدنی و آلی در خاک از یک سو شامل اثر گیاه فعلی بر ویژگی‌های شیمیایی خاک و میزان نگهداری و انتقال این عناصر به گیاه زراعی بعدی بوده و از سوی دیگر، ناشی از توان گیاه زراعی بعدی در استفاده کارآمد از عناصر غذایی باقی مانده در خاک می‌باشد (Rahimizadeh et al., 2012)، بنابراین سودمندی تناوب نسبت به کشت مداوم، بستگی به گیاهان زراعی موجود در تناوب، وضعیت خاک و شرایط آب و هوایی منطقه دارد.

گندم (*Triticum aestivum* L.) و ذرت (*Zea mays* L.) به عنوان دو غله مهم، بخش عمده‌ای از غذای مردم دنیا را تشکیل می‌دهند و به طور معمول کشاورزان ایران و به ویژه مناطق جنوبی کشور مانند استان فارس و خوزستان، این دو گیاه را در تناوب با یکدیگر کشت می‌کنند. به طور کلی، اعتقاد بر این است که کشت مداوم گندم یا تناوب ذرت-گندم اگرچه به دلیل شرایط فیزیکی خاک و عوامل اقتصادی، تناوب مناسبی برای کشاورزان باشد (Sieling et al., 2005)، ولی معمولاً با مشکلاتی مانند افزایش جمعیت علف‌های هرز، گسترش آفات و بیماری‌ها و کاهش کارایی عناصر غذایی که منجر به کاهش عملکرد گندم و ذرت می‌شود، همراه است (Lithourgidis et al., 2006). در این رابطه نتایج متنوعی مشاهده شده است. نجفی نژاد و همکاران

(Najafinezhad et al., 2009) با بررسی اثر تناوب‌های زراعی بر عملکرد دانه و ویژگی‌های خاک گزارش کردند که تاثیر تناوب بر عملکرد دانه غیرمعنی دار، ولی بر محتوای فسفر و پتاسیم قابل جذب خاک معنی دار بود. در این پژوهش همچنین مشخص شد که خاک محل کشت پنبه در تناوب در مقایسه با کشت ممتد ذرت بعد از گندم دارای مقادیر بیشتری فسفر و پتاسیم بود. در پژوهشی دیگر (Govaerts et al., 2006) گزارش شد که کشت مداوم ذرت-گندم به شدت با کاهش عملکرد ذرت و گندم، کاهش آب قابل دسترس و عناصر غذایی و تخریب ساختمان خاک و همچنین افزایش جمعیت نماتدهای سخت کنترل همراه بود. در یک آزمایش دیگر (Lithourgidis et al., 2006) گزارش شده است که کشت مداوم گندم در طی سال‌های متمادی، می‌تواند بدون تغییر قابل توجه و معنی دار در عملکرد دانه، اسیدیته و مواد آلی خاک ادامه داشته باشد. رحیمی زاده و همکاران (Rahimizadeh et al., 2012) گزارش کردند که کمترین عملکرد دانه گندم از تناوب گندم-گندم و پس از آن از تناوب ذرت-گندم به دست آمد، در حالی که تناوب سیب زمینی-گندم با دارا بودن مقادیر بالاتر فسفر خاک، به بیشترین عملکرد دانه گندم منجر شد. در این آزمایش محتوای نیتروژن خاک تحت تاثیر معنی دار تناوب قرار نگرفت، با این وجود در مطالعات کلی و همکاران (Kelley et al., 2003) و وارول (Varvel, 2006) محتوای نیتروژن خاک بیشتری در نظام‌های تناوبی گزارش شد. برخی پژوهشگران معتقدند که کشت مداوم گیاهان زراعی، به ویژه گندم و ذرت یا تناوب این دو گیاه با یکدیگر، از طریق بقایای گیاهی اثر بازدارندگی دارد، در حالی که در تناوب با سایر گیاهان، بقایا می‌تواند تاثیر مثبتی در افزایش رشد و عملکرد گیاه و بهبود وضعیت خاک داشته باشد (Gozubuyuk et al., 2015; Najafinezhad et al., 2009)، در مورد اثر کشت مداوم یا همراه با تناوب ذرت-گندم توافقی کلی وجود ندارد، بر این اساس آزمایش حاضر با هدف بررسی اثر تناوب‌های

پنج ساله گندم و ذرت بر عملکرد این دو گیاه و برخی ویژگی های فیزیکی-شیمیایی خاک اجرا شد.

جغرافیایی ۷۹°۲۹ شمالی و ارتفاع ۱۸۱۰ متر از سطح دریا اجرا شد. وضعیت فیزیکی و شیمیایی خاک منطقه در جدول یک ارائه شده است. تیمارهای آزمایشی شامل کشت مداوم ذرت-گندم، کشت این دو گیاه همراه با آیش های پاییزه و تابستانه و کشت در تناوب با یونجه چندساله بود. در این آزمایش یک قطعه زمین به صورت کاملاً آیش (نکاشت) نیز برای مقایسه در نظر گرفته شد. برنامه زمانی تیمارها در جدول دو ارائه شده است.

مواد و روش ها

این آزمایش به بررسی اثر تناوب ذرت-گندم طی سال های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ در ۲۰۰ هکتار از مزارع دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز واقع در منطقه باجگاه در ۱۲ کیلومتری شمال غربی شیراز با عرض جغرافیایی ۵۲°۴۶ شرقی و طول

جدول ۱- ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک پیش از شروع آزمایش در عمق صفر تا ۳۰ سانتیمتری

بافت خاک	EC	pH	FC	PWP	N	P	K	Fe
Soil texture	(dS.m ⁻¹)		(%)	(%)	(%)	(mg.kg ⁻¹)	(mg.kg ⁻¹)	(mg.kg ⁻¹)
Sandy clay	0.65	7.45	25.5	12.0	0.081	10.18	472.0	8.24

بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. در طی سال های آزمایش، خاک ورزی شامل شخم با گاوآهن برگردان دار، دو بار دیسک عمود بر هم و تسطیح زمین بود. کاشت گندم در نیمه آبان ماه با دستگاه خطی کار و کاشت ذرت در نیمه خرداد با دستگاه ردیف کار صورت گرفت. گندم مورد آزمایش رقم شیراز و ذرت رقم هیبرید SC704 بودند. آبیاری به صورت نشتی و در حد ظرفیت زراعی خاک انجام شد. ویژگی های کیفی آب در جدول سه ارائه شده است. حد ظرفیت زراعی خاک، ۲۳ درصد وزنی بود.

در این آزمایش، ۱۰ فصل رشد شامل پنج کشت تابستانه و پنج کشت پاییزه بود که با کشت ذرت در سال ۱۳۸۹ شروع و با برداشت گندم در سال ۱۳۹۴ به پایان رسید. تیمارهای آزمایشی شامل هشت تناوب زراعی: کشت مداوم ذرت-گندم، تناوب گندم با یونجه چندساله، تناوب ذرت با یونجه چندساله و پنج نوع آیش در خلال کشت های گندم و ذرت بود. انواع آیش شامل آیش کامل در طول پنج سال زراعی (۱۰ فصل رشد) و آیش در یک، دو، سه و چهار فصل رشد از ده فصل رشد بودند. آزمایش در قالب طرح

جدول ۲- برنامه زمانی تیمارهای تناوب زراعی

Table 2. Time schedule of crop rotation treatments

Crop rotation	۱۳۸۹-۹۰	۱۳۹۰-۹۱	۱۳۹۱-۹۲	۱۳۹۲-۹۳	۱۳۹۳-۹۴
	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15
M-W	M W	M W	M W	M W	M W
W-A	A W	A A	A W	A A	A W
M-A	M A	A A	M A	A A	M A
1F	M W	M W	M F	M W	M W
2F	M W	M F	M W	M F	M W
3F	M F	M W	F W	M F	M W
4F	M F	F W	M F	F W	M W
CF	F F	F F	F F	F F	F F

ذرت (M, Maize)، گندم (W, Wheat)، یونجه (A, Alfalfa)، آیش (F, Fallow)
کشت مداوم ذرت-گندم (M-W, Continuous maize-wheat)، تناوب گندم با یونجه (W-A, Wheat rotation with alfalfa)، تناوب ذرت با یونجه (M-A, Maize rotation with alfalfa)، یک فصل آیش (1F, One season fallow)، دو فصل آیش (2F, Two seasons fallow)، سه فصل آیش (3F, Three seasons fallow)، چهار فصل آیش (4F, Four seasons fallow)، آیش کامل (نکاشت) (CF, Continuous fallow)

جدول ۳- ویژگی‌های کیفی آب آبیاری (میانگین پنج ساله)

Table 3. Qualitative properties of irrigation water (5 years average)								
K ⁺	Na ⁺	Mg ²⁺	Ca ²⁺	SO ₄ ²⁻	Cl ⁻	HCO ₃ ⁻	pH	EC
Meq L ⁻¹								dS.m ⁻¹
0.14	6.19	5.54	2.74	5.14	7.25	0.81	7.35	1.1

اقدام به اندازه‌گیری هدایت الکتریکی، اسیدیته و محتوای نیتروژن محلول، فسفر، روی، آهن، مس و منگنز خاک شد. میانگین عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت با استفاده از برآورد خطای استاندارد ($\pm SE$) محاسبه و میانگین ویژگی‌های خاک بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال یک درصد با استفاده از نرم افزار آماری SAS مقایسه شدند.

نتایج و بحث

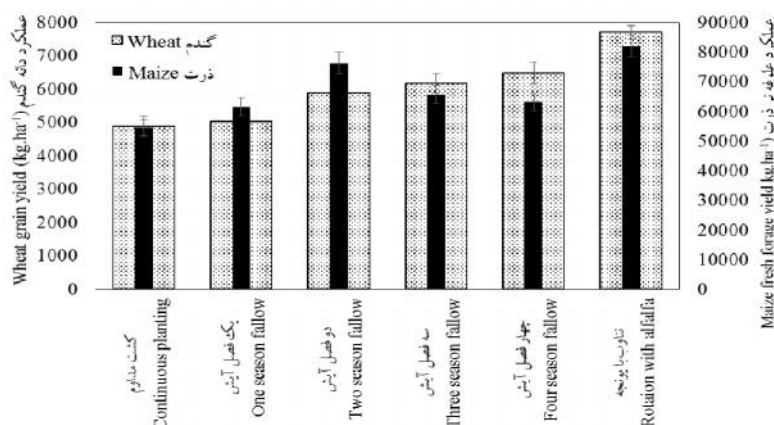
عملکرد دانه گندم و عملکرد علوفه تر ذرت در انواع نظام‌های تناوب زراعی و آیش متفاوت بود (شکل ۱). کمترین عملکرد دانه گندم از تیمار کشت مداوم گندم- ذرت به دست آمد. کمترین عملکرد علوفه تر ذرت نیز در کشت مداوم گندم- ذرت و یک فصل آیش مشاهده شد. اگرچه بیشترین عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت از تناوب با یونجه به دست آمد، ولی اجرای آیش تاثیر یکسانی بر عملکرد این دو گیاه نداشت. عملکرد دانه گندم با افزایش تعداد آیش تا بیشترین مقدار (۴ فصل) افزایش یافت؛ در حالی که عملکرد علوفه تر ذرت در دو فصل آیش افزایش ولی در تیمارهای سه و چهار فصل آیش کاهش معنی‌داری یافت (شکل ۱). از دلایل احتمالی افزایش عملکرد دانه گندم در تیمارهای تناوب نسبت به کشت مداوم، می‌توان به افزایش بهره‌وری آب، کاهش جمعیت علف‌های هرز و کنترل بیمارها و علف‌های هرز و همچنین افزایش سطح ریشه زایی و افزایش فعالیت ریشه‌های گیاه اشاره کرد (Welsh et al., 2009; Anderson, 2008; Zare Feizabadi and Azizi, 2012). رحیمی‌زاده و همکاران (Rahimizadeh et al., 2012)

۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص (از منبع کود اوره) و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار فسفر خالص (از منبع کود سوپرفسفات تریپل) به‌صورت سالانه برای گندم و ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص (از منبع کود اوره) و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار فسفر خالص (از منبع کود سوپرفسفات تریپل) به‌صورت سالانه برای ذرت به خاک اضافه شد. یک سوم کود نیتروژن پیش از کاشت و مابقی در دو نوبت در طول فصل رشد به زمین اضافه شد. به قطعات زیر کشت یونجه تنها در سال‌های اول ۳۰ کیلوگرم نیتروژن خالص (از منبع کود اوره) به عنوان استارتر ۱۳۰ کیلوگرم در هکتار فسفر خالص (از منبع کود سوپرفسفات تریپل) افزوده شد. میزان بذور مورد استفاده گندم و ذرت به ترتیب ۱۵۰ و ۲۵ کیلوگرم در هکتار در نظر گرفته شد. سایر مدیریت‌های زراعی برای کل قطعات مورد مطالعه کاملاً یکسان بود. برای مدیریت بیماری زنگ که در بعضی از سال‌ها برای قطعات گندم مشاهده می‌شد، از قارچ کش RTA (سایپرکونازول ۸ درصد + پروپیکونازول ۲۵ درصد) استفاده شد. این قارچ‌کش به مقدار ۴۰۰ میلی‌لیتر در هکتار با استفاده از سمپاش توربولانتر با عرض پاشش ۲۵ متر محلول‌پاشی شد.

برداشت گندم در اواخر خرداد تا اوایل تیر و برداشت ذرت در اواسط تا اواخر مهر انجام شد. برداشت محصول هر دو گیاه با استفاده از کمباین صورت گرفت. عملکرد دانه گندم و عملکرد علوفه تر ذرت در طول سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ ثبت شدند. در پایان آزمایش (تیر ۱۳۹۴)، با نمونه برداری از سه عمق صفر تا ۳۰، ۳۰ تا ۶۰ و ۶۰ تا ۹۰ سانتیمتری خاک،

عزیزی (Zare Feizabadi and Azizi, 2012) گزارش کردند که کمترین عملکرد دانه در سال پنجم تناوب در کشت مداوم گندم مشاهده شد و کلیه تیمارهای تناوبی از عملکرد دانه بالاتری برخوردار بودند. در آزمایش دیگری نیز گزارش شد که عملکرد ذرت در شرایط کشت مداوم تا ده درصد کاهش یافت (Lund et al., 1993).

گزارش کردند که اختلاف عملکرد گندم در میان تناوب های زراعی می تواند ناشی از اثر غیرنیتروژنی تناوب مانند بهبود میزان رطوبت قابل دسترس خاک، افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی، بهبود ساختار فیزیکی-شیمیایی خاک، افزایش محتوای فسفر قابل جذب خاک و افزایش تنوع و فعالیت میکروارگانیسم های خاک باشد. زارع فیض آبادی و

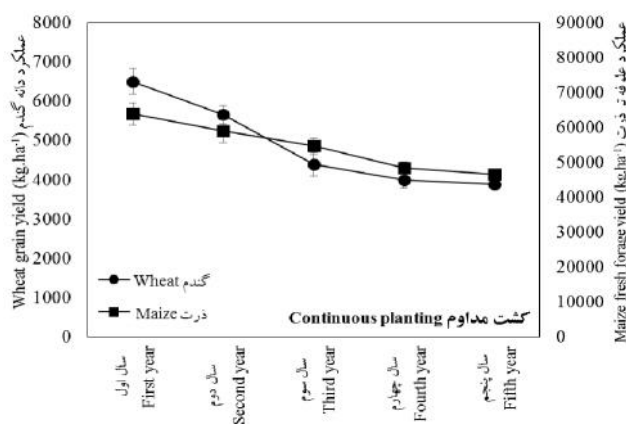
شکل ۱- عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در تیمارهای تناوب زراعی. خطوط عمودی نشان دهنده خطای استاندارد هستند.
Fig. 1. Grain yield of wheat and fresh forage yield of maize in crop rotation systems. Vertical bars represent standard error ($\pm$ SE).

نسبت به سال قبل و کاهش ۲۷ درصدی عملکرد علوفه تر در پایان سال چهارم نسبت به سال اول شد. نتایج برخی پژوهش ها نیز نشان داده است که کشت مداوم گندم (Lopez-Bellido and Lopez-Bellido, 2001)، یا تناوب ذرت-گندم (Meyer-Aurich et al., 2009) باعث کاهش قابل توجه عملکرد دانه نسبت به سایر تناوب های زراعی می شود. این موضوع دلایل متفاوتی می تواند داشته باشد، از جمله اینکه کشت مداوم گندم منجر به کاهش میزان عناصر غذایی، کاهش مقدار رطوبت قابل دسترس و تخریب ساختمان خاک می گردد (Govaerts et al., 2006). در کشت مداوم گندم بسیاری از بیماری ها از جمله پاخوره، سپتوریوز، پوسیدگی طوقه و

عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در کشت مداوم ذرت-گندم به ترتیب ۳۳ و ۳۶ درصد کمتر از عملکرد این دو گیاه در تناوب با یونجه بود (شکل ۱). در کشت مداوم ذرت-گندم در طول آزمایش، عملکرد هر دو گیاه به طور معنی داری کاهش یافت (شکل ۲). با ادامه کشت مداوم ذرت-گندم، عملکرد دانه گندم در سال های دوم، سوم، چهارم و پنجم به ترتیب با ۱۳، ۲۲، ۱۰ و ۳ درصد کاهش نسبت به سال قبل همراه بود و در مجموع در پایان سال پنجم، عملکرد دانه گندم نسبت به عملکرد سال اول ۴۰ درصد کاهش داشت. کشت مداوم ذرت-گندم همچنین منجر به کاهش ۸، ۷، ۱۱ و ۴ درصدی عملکرد علوفه تر ذرت به ترتیب در سال های دوم، سوم، چهارم و پنجم

(Govaerts et al., 2006; Nourinia et al., 2007).

ریشه و همچنین نماتد گسترش می‌یابند

شکل ۲- عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در کشت مداوم ذرت-گندم در طول سال‌های آزمایش. خطوط عمودی نشان دهنده خطای استاندارد هستند.

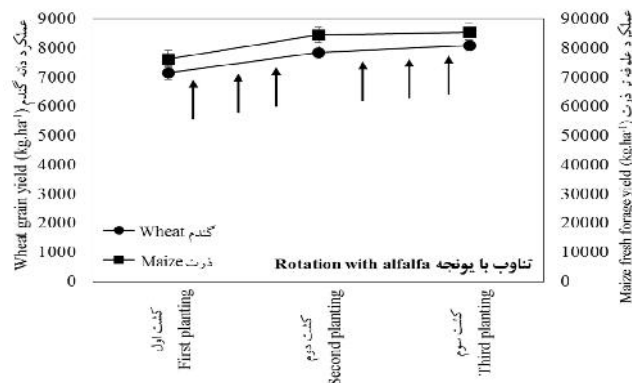
Fig. 2. Grain yield of wheat and fresh forage yield of maize in maize-wheat continues planting system during experiment years. Vertical bars represent standard error ($\pm$ SE).

(Faber, 1987). بعلاوه با توجه به ریشه‌های گسترده و عمیق یونجه (Ghimire et al., 2014)، بهتر است که گیاه بعدی در تناوب گیاهی و جینی با ریشه‌های عمیق باشد که بتواند از وضعیت به وجود آمده استفاده کند.

کشت با آیش نیز با افزایش یا عدم کاهش عملکرد دانه و علوفه تر ذرت همراه بود (جدول ۴). در شرایط آیش در تناوب، عملکرد هر دو گیاه در هر فصل نسبت به فصل قبل افزایش معنی‌داری داشت. به عنوان مثال در تیمارهای یک، دو، سه و چهار فصل آیش، عملکرد علوفه تر ذرت پس از آیش به ترتیب ۱۵، ۴۵، ۲۶ و ۲۱ درصد نسبت به عملکرد در اولین فصل بیشتر بود. این مقادیر برای عملکرد دانه گندم برابر با ۳۳، ۳۷، ۲۴ و ۱۴ درصد بود (جدول ۴). به نظر می‌رسد که قرار گرفتن آیش در تناوب علاوه بر ایجاد پایداری در منابع، به قدرت بوم‌نظام نیز می‌افزاید. گزارش شده است که قرار گرفتن آیش نکاشت در مزارع، تحمل گیاهان را در مقابل تغییرات محیطی بهبود بخشیده و قدرت بوم‌نظام را برای بازسازی تخریب افزایش می‌دهد.

تناوب با یونجه، منجر به افزایش عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در کشت دوم نسبت به کشت اول گردید، ولی در کشت سوم تغییر معنی‌داری نسبت به کشت دوم مشاهده نشد (شکل ۳). یونجه در تناوب علاوه بر تثبیت بیولوژیک نیتروژن، موجب پاکسازی علف‌های هرز برای کشت بعدی نیز خواهد شد و با ریشه‌های عمیق خود ساختمان خاک را بهبود می‌بخشد (Ghimire et al., 2014). قرار گرفتن یونجه در تناوب با گندم افزایش ۹ و ۱۱ درصدی را به ترتیب در کشت‌های دوم و سوم نسبت به کشت اول برای عملکرد دانه گندم و افزایش ۱۱ و ۱۲ درصدی را برای عملکرد علوفه تر ذرت به دنبال داشت. به نظر می‌رسد که تناوب با یونجه برای گیاه ذرت بهتر بوده است. به دلیل توانایی تثبیت بیولوژیک نیتروژن توسط یونجه و با توجه به اینکه در این آزمایش پس از سه فصل کشت یونجه گندم یا ذرت کشت شد، در تناوب بعد از یونجه، گیاهی نمود بهتری خواهد داشت که بتواند بیشینه بهره‌برداری را از این وضعیت بنماید.

" اثر میان مدت تناوب های زراعی بر عملکرد... "

شکل ۳- عملکرد دانه گندم و علوفه تر ذرت در نظام تناوب با یونجه در طول سال های آزمایش. پیکان ها نشان دهنده تعداد فصل حضور یونجه به عنوان تناوب است. خطوط عمودی نشان دهنده خطای استاندارد هستند.

Fig. 3. Grain yield of wheat and fresh forage yield of maize in system with alfalfa in rotation during experiment years. Arrows shows number of growing season of alfalfa in rotation. Vertical bars represent standard error ($\pm$ SE).

جدول ۴- عملکرد دانه گندم (کیلو گرم در هکتار) و علوفه تر ذرت (کیلو گرم در هکتار) در شرایط استفاده از آیش (نکاشت) در تناوب در سال های اجرای آزمایش ($\pm$ خطای استاندارد)

Table 4. Grain yield ($\text{kg} \cdot \text{ha}^{-1}$) of wheat and fresh forage yield of maize ($\text{ton} \cdot \text{ha}^{-1}$) in systems with fallow in rotation during experiment years ($\pm$ SE)

تناوب های زراعی Crop rotations	۱۳۸۹-۹۰ 2010-11		۱۳۹۰-۹۱ 2011-12		۱۳۹۱-۹۲ 2012-13		۱۳۹۲-۹۳ 2013-14		۱۳۹۳-۹۴ 2014-15	
	ذرت Maize	گندم Wheat	ذرت Maize	گندم Wheat	ذرت Maize	گندم Wheat	ذرت Maize	گندم Wheat	ذرت Maize	گندم Wheat
1F	58560 $\pm$ 4.68	5035 $\pm$ 100.7	59120 $\pm$ 4.98	5460 $\pm$ 109.2	61554 $\pm$ 6.51	Fallow	62210 $\pm$ 5.60	6421 $\pm$ 135.2	66890 $\pm$ 7.35	6708 $\pm$ 100.62
2F	60820 $\pm$ 5.47	5106 $\pm$ 89.59	60850 $\pm$ 4.86	Fallow	86370 $\pm$ 7.71	5609 $\pm$ 100.9	85580 $\pm$ 6.84	Fallow	88210 $\pm$ 7.93	7003 $\pm$ 132.1
3F	58042 $\pm$ 6.40	Fallow	61250 $\pm$ 6.73	5682 $\pm$ 113.6	Fallow	5815 $\pm$ 87.2	70540 $\pm$ 7.75	Fallow	73470 $\pm$ 6.87	7064 $\pm$ 115.1
4F	56801 $\pm$ 4.89	Fallow	Fallow	6014 $\pm$ 90.2	64080 $\pm$ 5.12	Fallow	Fallow	6625 $\pm$ 130.1	69120 $\pm$ 5.52	6831 $\pm$ 109.2

یک فصل آیش (1F, One season fallow)، دو فصل آیش (2F, Two seasons fallow)، سه فصل آیش (3F, Three seasons fallow)، چهار فصل آیش (4F, Four seasons fallow)

(Koocheki et al., 2004). حفظ حاصلخیزی خاک، افزایش توانایی برای جبران عناصر معدنی از دست رفته، نبود میزبان اختصاصی برای بسیاری از بیماریها و آفات و علفهای هرز و در نهایت به حداقل رسیدن آثار سوء ناشی از مصرف مداوم نهادههای شیمیایی نیز می تواند از دلایل بهبود رشد و عملکرد گیاهان در شرایط وجود آیش در تناوب باشد (Najafinezhad et al., 2009; Turmel et al., 2009; Gozubuyuk et al., 2015).

ویژگیهای خاک، به جز اسیدیته، خاک تحت تاثیر معنی دار تناوب قرار گرفت. کشت مداوم ذرت- گندم منجر به افزایش شوری خاک گردید (جدول ۵). بیشترین هدایت الکتریکی خاک در کشت مداوم (۱/۲ دسی-زیمنس بر متر) و پس از آن در تیمارهای یک و دوبار آیش، به ترتیب ۱/۱ و ۰/۹ دسی-زیمنس بر متر ثبت شد، ولی تفاوتی بین شوری خاک در بین سایر انواع تناوب مشاهده نشد. باید توجه داشت که اگر چه بین تناوبها از نظر هدایت الکتریکی تفاوتهای معنی داری وجود داشت، ولی با توجه به حد آستانه تحمل شوری ذرت و گندم (به ترتیب ۱/۷ دسی زیمنس بر متر)، این تغییرات تاثیری بر عملکرد دو گیاه ندارد (Maas and Hoffman, 1977). اسیدیته خاک نیز در همه نظامهای تناوبی یکسان بود و تفاوت معنی داری نداشتند. میانگین اسیدیته خاک در همه خاکها ۷/۷۵ بود (جدول ۵). نتایج آزمایش آینه و همکاران (Ayeneh et al., 2014) نشان داد که شوری خاک تحت تاثیر تناوبهای گندم قرار می گیرد. ایشان گزارش کردند که شوری خاک در کشت مداوم گندم-ذرت بالا بود و کمترین میزان آن در تناوب گندم همراه با کود سبز ماش ثبت شد. در همین رابطه لایتورگیدیس و همکاران (Lithourgidis et al., 2006) گزارش کردند که در کشت طولانی مدت گندم، اسیدیته خاک، حتی در خاکهای با بافتهای مختلف، بدون تغییر معنی دار بوده و دامنه آن بین ۷/۸ تا ۸/۲ بوده است. دی ماریا و همکاران (DeMaria et al., 1999) نیز

تغییرات بسیار کمی را در اسیدیته خاک در تناوبهای زراعی مختلف گزارش کردند. ایشان نشان دادند که در دو سال آزمایش و در چهار عمق خاک زراعی، به جز در عمق سطحی در سال اول، تفاوت معنی داری در اسیدیته خاک مشاهده نشد که در این مورد تنها اسیدیته نظام تناوبی ذرت کمتر بود و بین سایر نظامهای تناوبی تفاوت معنی داری مشاهده نشد. نتایج آزمایش آینه و همکاران (Ayeneh et al., 2014) نیز حاکی از تغییرات ناچیز اسیدیته خاک در تناوبهای مختلف گندم و ذرت بود.

محتوای عناصر پرمصرف خاک در بین تناوبهای زراعی به طور معنی داری متفاوت بود. بیشترین نیتروژن و فسفر خاک از تناوب گندم با یونجه (نیتروژن ۰/۲۳ درصد و فسفر ۲۰/۵ میلی گرم در کیلوگرم) و پس از آن تناوب ذرت با یونجه (نیتروژن ۰/۲۰ درصد و نیتروژن ۱۹/۰ میلی گرم در کیلوگرم) به دست آمد (جدول ۵). بیشتر بودن محتوای نیتروژن و فسفر خاک در تناوب گندم با یونجه نسبت به تناوب ذرت با یونجه می تواند به دلیل متفاوت بودن کارایی جذب فسفر توسط این دو گیاه باشد. ذرت گیاهی پرنیازتر بوده و به طور معمول مقدار عناصر غذایی بیشتری از خاک جذب می کند، بنابراین، خاکهای پس از برداشت ذرت دارای محتوای کمتری از نیتروژن و فسفر می باشند (Najafinezhad et al., 2009; Govaerts et al., 2006). کارایی جذب نیتروژن و فسفر می تواند با اندازه سیستم ریشه، جریان فسفر به درون گیاه (Bhadoria et al., 2001) و طول تارهای کشنده و ترشحات ریشه گیاه (Welsh et al., 2009) در ارتباط باشد. در این رابطه، در یک آزمایش شش ساله نشان داده شد که سیستم ریشه ذرت به طور قابل توجهی دارای رشد بهتر و فعالیت بیشتری نسبت به گندم است (Govaerts et al., 2006). در تایید نتایج پژوهش حاضر، رحیمی زاده و همکاران (Rahimizadeh et al., 2012) نشان دادند که بیشترین محتوای فسفر خاک از تناوب

بقولات - گندم (۱۴/۵ و ۷/۵ میلی گرم بر کیلوگرم به ترتیب در دو عمق صفر تا ۳۰ و ۳۰ تا ۶۰ سانتیمتری خاک) و کمترین آن نیز از کشت گندم- گندم (۸/۹ و ۵/۹ میلی گرم بر کیلوگرم به ترتیب در دو عمق صفر تا ۳۰ و ۳۰ تا ۶۰ سانتیمتری خاک) به دست آمد. تناوب با یونجه، علاوه بر افزایش نیتروژن خاک توانایی خاک برای تامین نیتروژن مورد نیاز گیاه را نیز افزایش داده و محتوای نیتروژن و در نتیجه پروتئین گیاه را افزایش می دهد (Zorb *et al.*, 2006). این موضوع به ویژه در مورد نظام های کم نهاده ارزش بیشتری دارد.

جدول ۵- ویژگی های شیمیایی خاک در تیمارهای تناوب زراعی در سال پنجم (پایان آزمایش) در عمق صفر تا ۳۰ سانتیمتری

Table 5. Soil properties in crop rotation treatments in fifth year (end of experiment) at 0-30 cm soil depth

Crop rotations	تیمارهای تناوب زراعی	EC (dS.m ⁻¹)	pH	N (%)	P (mg.kg ⁻¹)
Continuous maize- wheat	مداوم ذرت- گندم	1.191a	7.61	0.117d	6.60e
One season fallow	یک فصل آیش	1.089a	7.75	0.131cd	13.18d
Two seasons fallow	دو فصل آیش	0.894ab	7.73	0.145cd	14.80cd
Three seasons fallow	سه فصل آیش	0.687b	7.83	0.152c	13.34d
Four seasons fallow	چهار فصل آیش	0.643b	7.91	0.125cd	15.75bc
Wheat-alfalfa	تناوب گندم با یونجه	0.715b	7.79	0.232a	20.50a
Maize-alfalfa	تناوب ذرت با یونجه	0.765b	7.69	0.203b	19.01ab
Continuous fallow	آیش کامل (نکاشت)	0.695b	7.65	0.119d	18.62b

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی داری ندارند

Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 1% probability level, using Tukey test

محتوای نیتروژن و فسفر خاک نسبت به تناوب با یونجه پایین تر بود. در نظام کشت مداوم ذرت- گندم نیز بخش عمده نیتروژن و فسفر قابل استفاده در خاک توسط گیاهان زراعی ذرت و گندم برداشت گردید. باقیمانده نیتروژن در اثر فرآیندهایی مانند آبشویی، دنتریفیکاسیون یا تصعید آمونیاک از دسترس ریشه خارج می شوند (Rahimizadeh *et al.*, 2012)، بنابراین محتوای نیتروژن خاک پایین بود. وارول (Varvel, 1994) گزارش کرد که افزایش مصرف کود نیتروژن در طول سال های کشت مداوم ذرت، تاثیری بر محتوای نیتروژن کل خاک نداشت. کیلی و همکاران (Kelley *et al.*, 2003) نیز نشان دادند که محتوای نیتروژن و فسفر خاک در کشت تناوبی سویا بیشتر از کشت مداوم این گیاه بود. نجفی نژاد و همکاران (Najafinezhad *et al.*, 2009) نیز گزارش کردند که کمترین محتوای فسفر خاک در کرت های کشت مداوم ذرت- گندم مشاهده شد. تغییرات در

محتوای نیتروژن و فسفر خاک در تیمار سه فصل آیش نسبتاً بالا و بیشتر از کلیه تناوب های همراه با آیش بود (جدول ۵)، به طوری که ۳۰ درصد بیشتر از کشت مداوم ذرت- گندم و ۲۷ درصد بیشتر از آیش کامل بود. گزارش شده است که در تیمار همراه با آیش، حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد از کود نیتروژن به کاربرده شده که توسط گیاه مصرف نشده است، توسط جوامع میکروبی خاک تثبیت شده و به عنوان نیتروژن آلی خاک برای سال های بعد ذخیره می شود و حدود ۲۰ درصد از این نیتروژن به شکل دنتریفیکاسیون، شستشو و تصعید از دسترس گیاه خارج می شود (Sawyer, 2008). از سوی دیگر، کمترین محتوای نیتروژن خاک در کشت مداوم ذرت- گندم و پس از آن در تیمار آیش کامل به دست آمد. کمترین محتوای فسفر خاک نیز در تیمار کشت مداوم ذرت- گندم مشاهده شد (جدول ۵). در تیمار آیش کامل چون کود نیتروژن و فسفر در طول سال های آزمایش مصرف نشد،

محتوای نیتروژن و فسفر خاک تحت تاثیر وضعیت بیولوژیک خاک است. نتایج مطالعات پیشین نشان داده است که فعالیت بیشتر گیاهان بقولاتی و کلونیزاسیون بیشتر قارچ‌های مایکورایزا از طریق افزایش فسفر خاک، در نظام‌های تناوب تاثیر مستقیم دارد (Welsh, 2007).

اثر تیمارهای تناوب زراعی بر محتوای عناصر کم مصرف روی، آهن، مس و منگنز نیز معنی‌دار بود، ولی برای عنصر مس پاسخ کمتری به تیمارهای تناوب مشاهده شد (جدول ۶). تیمارهای آیش تا دو و سه فصل با افزایش محتوای روی خاک همراه بود، ولی کرت‌های با چهار فصل آیش حاوی مقدار کمتری از روی بودند، اگرچه در همین کرت‌ها نیز محتوای روی خاک از کشت مداوم ذرت- گندم به طور معنی‌داری بیشتر بود. تناوب زراعی علاوه بر محتوای عناصر خاک، جذب آن عنصر توسط گیاه را هم تحت تاثیر قرار می‌دهد. در تناوب‌های زراعی وضعیت مدیریت رایج یا ارگانیک مزرعه نیز بر وضعیت عناصر خاک تاثیر گذار است (Turmel et al., 2009). زارع فیض‌آبادی و نوری حسینی (Zare Feizabadi and Nouri Hoseini, 2013) ضمن بیان تفاوت در محتوای روی خاک در بین تناوب‌های زراعی گندم، گزارش کردند که محتوای روی باقیمانده در خاک در دو تناوب زراعی کشت مداوم گندم و گندم همراه با ذرت و چغندر قند در بیشترین سطح بوده و در تناوب‌های گندم- کلزا و گندم- چغندر قند، کمترین مقدار روی مشاهده شد. اثر تناوب بر وضعیت عناصر کم مصرف خاک به عواملی مانند نهاده‌های شیمیایی در تناوب‌ها، اسیدیته خاک و همچنین وضعیت بیولوژیک خاک مانند فعالیت قارچ‌های مایکورایزا بستگی مستقیم دارد (Mader et al., 2007).

بیشترین محتوای آهن خاک در کرت‌های زیر کشت گندم و ذرت در تناوب با یونجه ثبت شد. کشت

مداوم ذرت- گندم به مقدار ۳۹/۹ و ۴۱/۸ درصد آهن کمتری به ترتیب نسبت به این دو تیمار تناوبی داشت. کمترین میزان روی (۰/۷۱ میلی گرم در کیلوگرم) و آهن (۰/۷۶ میلی گرم در کیلوگرم) خاک در کشت مداوم ذرت- گندم به دست آمد. ساندرمایر و همکاران (Sundermeier et al., 2009) نیز مقادیر کمتر آهن و روی خاک در کشت مداوم سویا را گزارش کردند. زارع فیض‌آبادی و نوری حسینی (Zare Feizabadi and Nouri Hoseini, 2013) نیز بیان داشتند که جذب آهن و روی در کشت مداوم گندم کاهش یافت. در پژوهش آینه و همکاران (Ayeneh et al., 2014) نیز مشخص شد که بیشترین محتوای آهن و منگنز خاک در تیمارهایی به دست آمد که با گیاهان ماش به عنوان کود سبز یا شبدر در تناوب بودند.

محتوای مس خاک در کرت‌های تحت کشت مداوم ذرت- گندم و یک فصل آیش کمترین مقدار بود که به طور معنی‌داری کمتر از سایر تیمارها بود (جدول ۶). تفاوت معنی‌داری بین سایر تیمارها از نظر محتوای مس خاک وجود نداشت. نتایج برخی از پژوهش‌ها (Faber, 1987; Zare Feizabadi and Nouri Hoseini, 2013) نیز نشان داده است که عنصر مس پاسخ‌چندانی به تناوب‌های گندم نشان نمی‌دهد. تیمارهای تناوب گندم و ذرت با یونجه بیشترین محتوای منگنز خاک را داشتند. در کشت مداوم ذرت- گندم کمترین منگنز خاک مشاهده شد و تفاوت معنی‌داری با تیمارهای با یک، دو و سه فصل آیش نداشت (جدول ۶). در یک پژوهش مشخص شد که در کشت مداوم گیاهان زراعی، مقادیر کمتری از مس و منگنز در خاک مشاهده شد، درحالی که نظام‌های تناوب مقادیر بالاتری از آهن، روی و منگنز را داشتند، به طوری که محتوای آهن و روی خاک در تناوب زراعی ذرت- سویا و محتوای منگنز خاک در تناوب ذرت -

سو یا - گندم افزایش یافتند (Sundermeier *et al.*, 2009).
در آزمایش زارع فیض آبادی و نوری حسینی (Zare Feizabadi and Nouri Hoseini, 2013) نیز نشان داده شد که مقدار مس باقیمانده در خاک در کشت مداوم گندم در کمترین سطح بود و در تناوب های گندم-سیب زمینی-کلزا و گندم-کلزا به ترتیب مقادیر منگنز و مس در بیشترین سطح بودند. پاسخ عناصر به تناوب های زراعی متفاوت است، در این رابطه تارمل و همکاران (Turmel *et al.*, 2009) بیان داشتند که محتوای منگنز خاک در تناوب های یکساله و محتوای مس خاک در تناوب های چندساله بیشتر بود.

جدول ۶- محتوای عناصر کم مصرف خاک در تیمارهای تناوب زراعی در سال پنجم (پایان آزمایش)
در عمق صفر تا ۳۰ سانتیمتری

Table 6. Micronutrients content of the soil in crop rotation treatments in fifth year (end of experiment)

at 0-30 cm soil depth					
Crop rotations	تیمارهای تناوب زراعی	Zn (mg.kg ⁻¹)	Fe (mg.kg ⁻¹)	Cu (mg.kg ⁻¹)	Mn (mg.kg ⁻¹)
Continuous maize-what	مداوم ذرت - گندم	0.709e	7.58c	1.97b	17.36d
One season fallow	یک فصل آیش	0.847c-e	7.68c	1.94b	17.45d
Two seasons fallow	دو فصل آیش	1.231a	10.43b	2.19a	18.29cd
Three seasons fallow	سه فصل آیش	1.181a	9.95b	2.32a	18.32cd
Four seasons fallow	چهار فصل آیش	1.107ab	9.90b	2.18a	18.78bc
Wheat-alfalfa	تناوب گندم با یونجه	0.976bc	12.61a	2.36a	20.31a
Maize-alfalfa	تناوب ذرت با یونجه	0.881cd	13.04a	2.30a	19.76ab
Continuous fallow	آیش کامل (نکاشت)	0.785de	10.07b	2.26a	19.06a-c

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون توکی در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی داری ندارند

Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 1% probability level, using Tukey test

نتیجه گیری

کاهش عملکرد گندم و ذرت طی زمان همراه بود، بنابراین بر اساس نتایج این پژوهش پنج ساله، برای جلوگیری از کاهش تدریجی میزان محصول و نزدیک شدن به عملکرد بالقوه اقتصادی گندم و ذرت در منطقه باجگاه، اجتناب از کشت مداوم گندم-ذرت و قرار دادن یونجه چندساله در تناوب یا تعداد دو تا سه فصل آیش در هر پنج سال مناسب تر است.

نتایج این آزمایش نشان داد که کشت مداوم ذرت-گندم با افزایش شوری خاک و کاهش معنی دار عناصر معدنی خاک، کمترین تولید عملکرد علوفه تر ذرت و دانه گندم در طی سال های اعمال تناوب را به همراه داشت. کرت های گندم و ذرت در تناوب با یونجه و پس از آن دو تا سه فصل آیش نیز با دارا بودن شرایط بهتر خاک، با افزایش یا عدم

References

- Anderson, R. I. 2008. Growth and yield of winter wheat as affected by preceding crop and crop management. Agron. J. 100: 977-980.
- Ayeneh, G. L., H. Asadi, M. Gosheh and S. M. H. Mousavi Fazl. 2014. Study on agronomic and economic wheat- based rotation with some crops in sought of Khuzestan Province In: Proceeding of 13th Crop Science

منابع مورد استفاده

- Congress. 24-26 August, Karaj, Iran. (In Persian with English abstract).
- Bhadoria P. B. S., S. Sing and N. Claassen. 2001.** Phosphorus Efficiency of Wheat, Maize and Groundnut Grown in Low Phosphorus Supplying Soil. p. 530-531. In W.J. Horst *et al.* (Eds.) Food Security and Sustainability of Agro-Ecosystems through Basic and Applied Research. Springer, Netherlands.
- DeMaria, I. C., P. C. Nnabude and O. M. de Castro. 1999.** Long-term tillage and crop rotation effects on soil chemical properties of a Rhodic Ferralsol in southern Brazil. Soil Till. Res. 51: 71-79.
- Faber, A. 1987.** Initial and Residual Effects of Microelements in Crop Rotation. p. 1-10. In UN Economic Commission for Europe (Ed.). The Utilization of Secondary and Trace Elements in Agriculture. Springer, Dordrecht.
- Gozubuyuk, Z., U. Sahin, M.C. Adiguzel, I. Ozturk and A. Celik. 2015.** The influence of different tillage practices on water content of soil and crop yield in vetch–winter wheat rotation compared to fallow–winter wheat rotation in a high altitude and cool climate. Agric. Water Manag. 160: 84-97.
- Ghimire, R., J. B. Norton and E. Pendall. 2014.** Alfalfa-grass biomass, soil organic carbon, and total nitrogen under different management approaches in an irrigated agroecosystem. Plant Soil. 374: 173-184.
- Govaerts, B., M. Mezzalama, K. D. Sayre, J. Crossa, J. M. Nicol and J. Deckers. 2006.** Long-term consequences of tillage, residue management, and crop rotation on maize/wheat root rot and nematode populations in subtropical highlands. Appl. Soil Ecol. 32: 305-315.
- Kelley K. W., J. H. Long Jr, and T.C. Todd. 2003.** Long-term crop rotations affect soybean yield, seed weight, and soil chemical properties. Field Crops Res. 83: 41-50.
- Koocheki, A., M. Nasiri Mohalati, A. Zarea Feizabadi and G. Jahanbin. 2004.** Evaluation of variability in different cropping systems of Iran. Pajouhesh-va-Sazandegi 63: 70-81. (In Persian with English abstract).
- Lithourgidis, A. S., C. A. Damalas and A. A. Gagianas. 2006.** Long-term yield patterns for continuous winter wheat cropping in northern Greece. Eur. J. Agron. 25: 208-214.
- Lund, M. G., P. R. Carter and E. S. Oplinger. 1993.** Tillage crop rotation affect com, soybean and winter wheat yields. J. Prod. Agric. 6: 207-213.
- Lopez-Bellido, R. J. and L. Lopez-Bellido. 2001.** Efficiency of nitrogen in wheat under Mediterranean conditions: Effect of tillage, crop rotation and N fertilization. Field Crops Res. 71: 31-64.
- Maas, E. V. and G. J. Hoffman. 1977.** Crop salt tolerance – current assessment. J. Irrig. Drain. Divis. 103: 115–134.
- Mader, P., D. Hahn, D. Dubois, L. Gunst, T. Alfoldi, H. Bergmann, M. Oehme, R. Amado, H. Schneider, U. Graf, A. Velimirov, A. Fliebbach and U. Niggli, U. 2007.** Wheat quality in organic and conventional farming: results of a 21 year field experiment. J. Sci. Food Agric. 87: 1826-1835.
- Meyer-Aurich, A., M. Gandorfer, G. Gerl and M. Kainz. 2009.** Tillage and fertilizer effects on yield, profitability, and risk in a corn-wheat-potato wheat rotation. Agron. J. 101: 1538- 1547.

- Najafinezhad, H., M. A. Javaheri, S. Z. Ravari and F. A. Shahraki. 2009.** Effect of crop rotation and wheat residue management on grain yield of maize cv. KSC704 and some soil properties. *Seed Plant Prod. J.* 25: 245-258. (In Persian with English abstract).
- Nourinia, A., M. Salehi, A. Faghani and A. Gorzin. 2007.** Effect of rotation systems on some properties of growth, diversity index and yield of wheat in Gorgan climate. In: *Proceeding of 2nd National Congress of Ecological Agriculture*. 17-18 October, Gorgan, Iran. (In Persian with English abstract).
- Rahimizadeh, M., A. Zare Feizabadi, A. Kashani, A. Koochehi and M. Nassiri Mahallati. 2012.** Evaluation of soil fertility in wheat-based double cropping systems under different rates of nitrogen and return of crop residue. *J. Water Soil.* 25: 1277-1286. (In Persian with English abstract).
- Sawyer, J. 2008.** Importance of nitrogen in soil [Online]. Available at [http:// www. agronext.iastate.edu/soilfertility/currenttopic/sawyer](http://www.agronext.iastate.edu/soilfertility/currenttopic/sawyer).
- Sieling, K., C. Stahl, C., Winkelman and O. Christen. 2005.** Growth and yield of winter wheat in the first 3 years of a monoculture under varying N fertilization in NW Germany. *Eur. J. Agron.* 22: 71-84.
- Sundermeier, A. P., R. C. Reeder, J. Hoorman, Y. Raut, N. Fausey, K.R. Islam and S. M. Reno. 2009.** Crop Rotation and Tillage Impact on Soil Nutrients, Ohio State University, Columbus, OH.
- Turmel, M. S., M. H. Entz, K. C. Bamford and J. R. Thiessen Martens. 2009.** The influence of crop rotation on the mineral nutrient content of organic vs. conventionally produced wheat grain: Preliminary results from a long-term field study. *Can. J. Plant Sci.* 89: 915-919.
- Varvel, G. E. 1994.** Rotation and nitrogen fertilization effects on changes in soil carbon and nitrogen. *Agron. J.* 86: 319-325.
- Varvel G. E. 2006.** Soil organic carbon changes in diversified rotations of the western Corn Belt. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 70: 426-433.
- Welsh, C., M. Tenuta, D. N. Flaten, J. R. Thiessen-Martens and M. H. Entz. 2009.** High yielding organic crop management decreases plant-available but not recalcitrant soil phosphorus. *Agron. J.* 101(5): 1027-1035.
- Zare Feizabadi, A. and M. Azizi. 2012.** Effect of different crop rotation systems on wheat productivity in cold agro-climatic region of Khorasan-e-Razavi in Iran. *Seed Plant Prod. J.* 28: 261-275. (In Persian with English abstract).
- Zare Feizabadi, A. and M. Nouri Hoseini. 2013.** Study on the variations of organic carbon and some nutrients in soil in wheat based rotations. *Iran. J. Soil Res.* 27: 629-643. (In Persian with English abstract).
- Zorb, C., G. Langnekammer, T. Betsche, K. Niehaus and A. Barsch. 2006.** Metabolite profiling of wheat grains (*Triticum aestivum* L.) from organic and conventional agriculture. *J. Agric. Food Chem.* 54: 8301-8306.

Midterm effect of maize (*Zea mays* L.)-wheat (*Triticum aestivum* L.) rotations on grain yield and soil properties

Pirasteh-Anosheh, H.¹, M. Edalat² and F. Dehghany³

ABSTRACT

Pirasteh-Anosheh, H., M. Edalat, F. Dehghany. 2016. Midterm effect of maize (*Zea mays* L.)-wheat (*Triticum aestivum* L.) rotations on yield and soil properties. **Iranian Journal of Crop Sciences. 18(2):147 -160. (In Persian).**

In a five years experiment, the effect of crop rotation was examined on yield and soil physico-chemical properties in 200 hectares land of College of Agriculture- during 2010-2015 growing seasons Shiraz University, Shiraz, Iran,. Eight rotation systems consisted of 1: complete fallow (no planting), 2: continuous maize-wheat, 3: wheat rotation with alfalfa, 4: maize rotation with alfalfa, 5, 6, 7 and 8: fallow in one, two, three and four of ten growing seasons during five years using randomized complete block design with four replications. Shiraz wheat cultivar and SC704 maize hybrid were used. Results showed that the highest wheat grain yield (7706 kg.ha⁻¹) and maize fresh forage (82100 kg.ha⁻¹) obtained when sown in rotation with alfalfa. Fallow had positive effect on yield of both crops, up to four seasons for wheat and up to two seasons for maize. Continuous maize-wheat with higher soil salinity and lower amount of nitrogen (N), phosphorous (P), zinc (Zn), iron (Fe), copper (Cu) and manganese (Mn) led to significant reduction in yield compared to rotations with alfalfa or fallow for more than two seasons. Wheat and maize in rotations with alfalfa had higher soil nitrogen, phosphorous, iron and manganese which were associated with greater wheat grain yield and maize fresh forage. Micronutrients were greater in fallow systems and this might led to greater and stable wheat grain yield and maize fresh forage yield. It was concluded that rotation with alfalfa or 2-3 seasons fallow for maize and 4 seasons for wheat improved soil chemical conditions, and consequently had higher economical yield of wheat and maize.

Key words: Alfalfa, Crop rotation, Forage, Micronutrient and Soil salinity.

Received: March 2016

Accepted: August 2016

1- Assistant Prof., National Salinity Research Center (NSRC), Yazd, Iran (Corresponding author) (Email: h.pirasteh.a@gmail.com)

2- Assistant Prof., College of Agriculture, Shiraz University, Shiraz, Iran

3- Assistant Prof., National Salinity Research Center (NSRC), Yazd, Iran